

der i noget Sogn skulde være Veie, der vel ikke have den Betydning, at de kunne henføres til Landeveienes Klasse, men dog maae ansees for at være af Bigtighed for Samfærdsjelen mellem større Districter, enten tilstaae Sognet et aarligt Bidrag af Amtsrepartitionsfonden, med at Sognet underlaster sig de Forkrifter i Henseende til Veienes Istandfættelse og Bedligelsholdelse, som Naadet maatte fordrø, eller paa anden Maade med vedkommende Forstanderstabere træffe særlig Overeenskomst om saadanne Veiens Behandling.

## § 11.

Alle Ledde, som maatte findes paa Landeveie, skulde bortkaffes inden et Aar fra denne Lovs Ikrafttræden.

Amtsraadet kan bestemme, at samtlige Ledde paa offentlige Veiene i Amtsraadsfredsen affattes, dog saaledes, at der gives Ledseieren mindst 1 Aars Frist til at træffe de Foranstaltninger, som maatte blive nødvendige ved Leddenes Affættelse. Forsaavidt et Amtsraad paa Grund af særegne stedlige Forhold maatte finde Anledning til at tilstede, at enkelte Ledde ikke affattes, maa det i alle Tilfælde som Betingelse for deres fortsatte Bestaaen fordres, at Ledseieren sørger for, at Leddevogtere Dag og Nat ere tilstede for at aabne og tilslukke Leddene, saaledes at intet ufornuødent Ophold paaføres de Reisende, hvorhos enhver Forsømmelse i denne Henseende vil medføre, at det paagjældende Led strax ved Amtsraadets Foranstaltning kan bortkaffes. FINDER Amtsraadet at burde tilstaae en Ledseier eller Forbrugers Erstatning, bliver dennes Størrelse i Mangel af mindelig Overeenskomst at fastsætte overensstemmende med Lov af 20de August 1853 angaaende Forbuds Afgivelse til offentlige Veiene, med den Forandring, at Amtsraadet og Amtsrepartitionsfonden træde i Communalbestyrelsens og Communeklassens Sted. FINDER Amtsraadet derimod ikke Anledning til at tilstaae ham Erstatning, kan han inden 3 Maanedes, efterat Amtsraadets Beslutning derom er ham meddeelt, søge Spørgsmaalet om sin formeentlige Ret dertil afgjort ved Dom. Kjendes han da berettiget til Erstatning, bliver denne at fastsætte paa den ovenangførte Maade. Erstatningen ud-

redes med en Trediedeel af Communes Kasse og to Trediedele af Amtsrepartitionsfonden. Dog kan Amtsraadet bestemme, at Amtsrepartitionsfonden udbræder hele Erstatningen, naar særlige Omstændigheder tale derfor.

## § 12.

Amtsraadene for Landets og Amtmændene for Kjøbstadernes Vedkommende føre Tilsyn med, at Veiene holdes i saadan Stand, som efter deres Betydning og de stedlige Forhold maa ansees for passende. Skulde et Sogneforstanderskab eller en Kjøbstadcommunalbestyrelse forsømme at holde en Vei i tilbørlig Stand, kan henholdsvis Amtsraadet eller Amtmanden, saafremt Manglerne ikke ere afhjulpne inden en Vedkommende forelagt Frist, lade det forsømte Arbejde udføre for Sognets eller Kjøbstadens Regning.

## § 13.

Den Politimestrene og Sognefogderne hidtil paahvilende Andeel i Veiernes Bestyrelse og Tilsynet med deres Bedligelsholdelse bortfalder. Dog skulde de fremdeles have Indseende med, at der ikke forefindes nogen Mangel, som medfører Fare ved en Veis Benyttelse. Findes saadan Mangel, skal Politimesteren, naar vedkommende communale Bestyrelse ikke strax efter Anmeldelsen afhjælper den, eller naar Tiden ikke tillader saadan Anmeldelse, besørge det fornuødnede Arbejde til Farens Forebyggelse udført for vedkommende Sogns eller Kjøbstadcommunes Regning.

## § 14.

Amtmændene føre fremdeles Overtilsynet med Veivæsenet i deres Amter. I fornuødent Fald have de at gjøre Indberetning til Indenrigsministeren.

## § 15.

Indenrigsministeren har den øverste Afgjørelse af alle Klager over og Meningsuligheder mellem communale Myndigheder angaaende Veivæsenet. Ingen Landveis Retning eller Brede kan forandres, eller ny Landvei anlægges uden Ministerens Samtykke.

Naar noget Amtsraad skulde forsømme at holde Landveiene i tilbørlig Stand og ikke af-